רבינא. מהדר לתרוצי מתני׳ וברייתא דלעיל לעולם חשיד ומתני׳ לכתחילה קתני דאין מעמידין משום דלמא רבע לה וברייתא דקתני׳ אין חושדין משום רובע משום גרבע-דיעבד דמשום לשעבר קבעים למיסרה דלמא כבר רבעה,ולכבר (פ) (לרבעה לא חיישינן: **ומנא סימרא**. דלמידי דחשידי ביה תורה אור שני לן בין לכתחילה בין לדיעבד דלכתחילה לא מייחדינן ליה בהדייהו והיכא דאיתיחד לא מיתסר ולא אמרינן נבעלה ט: **ע״י ממון**. שהיתה חייבת ממון, מותרת לבעלה: **פסד ממון**. דסבר לי בעילת לה תו לא פרע לי בעלה מידי: **פדע**. דמשום הפסד ממון הוא דשרי לה דקתני "על ידי נפשות שנתחייבה הריגה" אסורה לבעלה אלמא היכא דלא מירתת להפסד ממונו אפקורי מפקר לה וחיישינן שמא נבעלה לאחד מהן ברצון, ואית דמוקמי לה בחשש כהן דמיתסרא בחונס,ורחשון עיקר דבכתובות (דף כו:) מוכח דבחשש ישראל קאי: **ופו לא מידי**. (ג) אין להקשות על דבר זה דודאי טעמא ע״י ממון מותר משום דחייש עובד כוכבים להפסד ממונו: **פרס פעמים**. פרה אדומה: כ״ג ממאי דלמא כולי עלמא לא חייש לרביעה וטעמא דר״א כו׳: **עודש של שקין**. שקין הרבה ריקנין קשורין ביחד: **פסלה**. דכתיב "אשר לא עלה עליה" בהעלאה בעלמא: **ובעגלה**. עגלה ערופה אינה נפסלת בהעלאת עול: **מד שפשוך בו**. דכתיב בעגלה (דברים כא) "אשר לא משכה בעול" ("ליגמא אחריגא עודה עץ שטווין בו שקין): (ג) **לא פ״ד**. דטעמא דר״א משום עודה(ג) **דמשום שלא פורפא**. להקל מעליו משוי מעט (:) **לא מפסיד טובא**. דמיס יקרים של פרה אדומה אלא ולא טעמא משום רביעה הוא: **יקפו**. יתכרו קרי ביה ויקיפו אלא

רבינא אמר: לא קשיא **הא** לכתחילה **הא** דיעבד ומנא תימרא דשאני בין לכתחילה בין לדיעבד דתנן **לא תתייחד אשה עמהם מפני שחשודין על העריות** ורמינהו *"האשה שנתבשה בידי עובדי כוכבים ע״י ממון מותרת לבעלה, ע״י נפשות אסורה לבעלה אלא לאו ש״מ שאני לן בין לכתחילה לדיעבד, ממאי דלמא לעולם אימא לך אפילו דיעבד נמי לא, והכא היינו טעמא-דמתיירא משום הפסד ממונו תדע דקתני סיפא ע״י נפשות אסורה לבעלה* ותו לא מידי רבי פדת אמר לא קשיא הא רבי אליעזר הא רבנן *דתנן נבי פרת חטאת ר׳ אליעזר אומר אינה נקרת מן העובדי כוכבים וחכמים מתירין מאי לאו בהא קמיפלגי דר״א סבר חיישינן לרביעה ורבנן סברי לא חיישינן לרביעה, ממאי דלמא דב״ע לא חיישינן לרביעה והכא היינו טעמא דרבי אליעזר כדרב יהודה אמר רב *דאמר רב יהודה אמר רב: הניח עליהן עודה של שקין פסלה, ובעגלה עד שתמשוך בה מר סבר חיישינן ומר סבר לא חיישינן לא סד משום ניחא פורתא לא מפסיד טובא ה״נ לימא משום הנאה פורתא לא מפסיד טובא? **אתם** יצרו תוקפו **דלמא** דכולי עלמא לא חיישינן לרביעה והכא היינו טעמא דר״א כדתני שילא דתני שילא מ״ט דר׳ אליעזר *דבר אל בני ישראל ויקחו אליך" בני ישראל יקחו ואין העובדי כוכבים יקחו לא סלקא דעתך דקתני סיפא *וכן היה רבי אליעזר פוסל בכל הקרבנות כולן ואי סלקא דעתך כדתני שילא בשלמא פרה כתיב בה קיחה אלא כולהו קרבנות אלא**

אמר לא קשיא **הא** לכתחילה **הא** דיעבד ומנא תימרא דשאני בין לכתחילה בין לדיעבד דתנן **לא תתייחד אשה עמהם מפני שחשודין על העריות** ורמינהו *"האשה שנתבשה בידי עובדי כוכבים ע״י ממון מותרת לבעלה, ע״י נפשות אסורה לבעלה אלא לאו ש״מ שאני לן בין לכתחילה לדיעבד, ממאי דלמא לעולם אימא לך אפילו דיעבד נמי לא, והכא היינו טעמא-דמתיירא משום הפסד ממונו תדע דקתני סיפא ע״י נפשות אסורה לבעלה* ותו לא מידי רבי פדת אמר לא קשיא הא רבי אליעזר הא רבנן *דתנן נבי פרת חטאת ר׳ אליעזר אומר אינה נקרת מן העובדי כוכבים וחכמים מתירין מאי לאו בהא קמיפלגי דר״א סבר חיישינן לרביעה ורבנן סברי לא חיישינן לרביעה, ממאי דלמא דב״ע לא חיישינן לרביעה והכא היינו טעמא דרבי אליעזר כדרב יהודה אמר רב *דאמר רב יהודה אמר רב: הניח עליהן עודה של שקין פסלה, ובעגלה עד שתמשוך בה מר סבר חיישינן ומר סבר לא חיישינן לא סד משום ניחא פורתא לא מפסיד טובא ה״נ לימא משום הנאה פורתא לא מפסיד טובא? **אתם** יצרו תוקפו **דלמא** דכולי עלמא לא חיישינן לרביעה והכא היינו טעמא דר״א כדתני שילא דתני שילא מ״ט דר׳ אליעזר *דבר אל בני ישראל ויקחו אליך" בני ישראל יקחו ואין העובדי כוכבים יקחו לא סלקא דעתך דקתני סיפא *וכן היה רבי אליעזר פוסל בכל הקרבנות כולן ואי סלקא דעתך כדתני שילא בשלמא פרה כתיב בה קיחה אלא כולהו קרבנות אלא**

עד ידי ממון מותרת לבעלה. פ״ה דמיירי בחשש ישראל וקשיא דא״כ היכי מוכח דשרינן בדיעבד משום דאמרינן דודאי לא נבעלה דלמא לעולם אימא לך דנבעלה ומיהו להכי שרינן משום דחשש ישראל שנבעלה בחונס מותרת ואין לאוסרה *משום דשמא נתרצית לו דודאי כיון דאינה נתפסת לא מפחדה ולא מתרצית ליה לכך נראה לפרש דודאי מיירי בחשש כהן דאף בחונס אסורה והכא מותרת דאמרינן ודאי לא נבעלה וכן משמע בפרק שני דכתובות (דף כו: ושם) דפשיטא ליה לתלמודא דמתניתין מיירי בחשש כהן דמייתי עלה בגמרא התם ההוא מעשה בחשה אחת שהורגה בחשקלון ורחקוה בני משפחתה ואי בחשש ישראל היה עובדא מאי קאמר ורחקוה בני משפחתה לא הוה להו לרחק אלא לבעלה ועוד מתוך המשנה יש להוכיח דמייתי בחשש כהן דקתני על ידי ממון מותרת לבעלה טעמא דע״י ממון דמרתת להפסד ממונו הא שלא על ידי ממון אסורה ואף על פי שאין לתלות (ד) נתרצית כיון שאינו ע״י נפשות ואי בחשש ישראל אמאי אסורה אלא ודאי בחשש כהן והא דנקט מותרת לבעלה ולא נקט מותרת לכהונה משום סיפא נקט דע״י נפשות אסורה לבעלה והתם אף בחשש ישראל אסורה לבעלה דאיכא למימר משום פחד נפשות נתרצית לו וא״ת מאי ס״ד דרבינא דבעי לאוקומי היתר דיעבד מהכא הא ודאי דמשום הפסד ממונו הוא וי״ל דסבר רבינא דכיון דנתחבשה שהיא מסורה בידו היה לו לאסור בחשש כהן ולמיחש מיהא לבעילת אונס ואע״ג דאיכא הפסד ממון ומדאמרינן הכא דיעבד ה״ה אף היכא דליכא הפסד ממון ותלמודא דחי דלית ליה הך סברא אלא אית ליה הפסד ממונו אמאי: **תדע** דקתני סיפא ע״י נפשות אסורה לבעלה. תימה מאי קאמר תדע דלמא אמאי ע״י נפשות דאיכא למימר מחמת פחד נתרצית לו ותבעלתו אבל שלא ע״י נפשות מותרת ואף היכא דליכא הפסד ממון וי״ל דודאי שלא ע״י ממון אסורה דאי ס״ד מותרת אמאי נקט ריש הפסד ממון ליתני שלא ע״י נפשות מותרת אלא ודאי הפסד ממון דוקא נקט וסיפא דקתני ע״י נפשות ה״ה שלא ע״י נפשות אסורה לכהן דבה איירי אלא בא להשמיענו דאף בדיעבד תימה אם כן לא הגחת בה לאחרים אביו אשת בעלה דא״א שלא תתיחד עם שום עובד כוכבים שעה אחת וכיון דליכא הפסד ממון חיישינן וי״ל דאין זה אלא דחוי בעלמא כלומר מהכא לא תוכיח ומכל מקום דברי רבינא אמת הן ועי״ל דאפילו לפי המסקנא אין לאסור יחוד מטעם דדוקא נחבשה אמאי לפי שהיא מסורה בידו כעין בהמה דהכא דבידו לרבעה אבל היכא שאינה תחת ידו של עובד כוכבים כלל ויכולה לנעוץ ויהיה לה מושיע ודאי דעובד כוכבים מרתת ואין לאוסרה על אותו יחוד וכן מיקר וביזלמי דחי דאין דמיון אשה שדרכה לנוח ואפילו חרשת דרכה לרמז: **דתם** יצרו תקפו. תימה לעיל דאמר רב עובד כוכבים הם על בהמתו ורבי פדת נמי אית ליה דהוה שטויא כדפרי׳ נימא יצרו תקפו מכ״ש דפרה דמיה יקרים י״ל שאני הכא כיון דדמיה יקרים עומדת למכור לישראל וכיון שהוא ודאי מוכר הפרה וסבור הוא להטעים ואיט חושש כיון שיצרו תקפו: ע״מ

רבינו חננאל

ופריק רבינא לא קשיא מתני׳ לכתחילה אין מעמידין הא דאי עבד והעמיד ליקחין ואין חששין דלמא רבעה מדהנן לא תתיחד אשה עמהן משני שחשודין על העריות. ותנינן האשה שנתבשה על ידי ממון מותרת לבעלה מאי לאו לכתחילה לא תתיחד ואם נתיחדה דיעבד אין חששין לה. ודחינן לה שאני הכא דמתיירא לבוא עליה משום הפסד ממונו. תדע שהוא כך דקתני סיפא נתבשה על ידי נפשות אסורה לבעלה כיון דאין לו ממון עליה ודאי בא עליה. ר׳ פדת משני מתני׳ ר׳ אליעזר היא דאסר והא דתני ליקחין רבנן דשרו. דתנן בפרה בפ׳ שני נבי פרת חטאת ר׳ אליעזר אומר אינה ניקחתמן העובדי כוכבים וחכמים מכשירין. ודחינן ודילמא ר׳ אליעזר ורבנן לאו משום דחיישי לרביעה אלא דס״ע לא חיישי לרביעה דיעבד כרבינא ואין חשודין בפרה אלא משום מלאכה כדרב דאמר חניח עליה בפרה אדומה עודה של שקאין פסולה. פי׳ עודה חבק מצויר ה) של עדיים שאונדין אותה בבהמה ודומה לעול שפוסל את הפרה. ר׳ אליעזר חייש ורבנן לא חיישי (ובעגלה) [ובפרה] כתיב אשר לא עלה עליה עול משעה שהעלה עליה פסלה. ובעגלה כתיב אשר משכה בעול. ואמרינן בפרה מאי טעמייהו דרבנן דלא חיישי משום עודה של שקאין. דמשום ניחא פורתא לא מפסיד טובא. דאמר דלמא מרגשי ישראל ולא זבני לה הכא נמי בשאר בהמות נימא משום הנאת רבינא לא מפסיד טובא ואפילו לכתחילה ליכשרו. ודחינן נבי רבינא יצרו תוקפו. והדרינן למעמא אחריתי ודלמא כולי עלמא לא חיישי לרביעה כלל. ג) ור׳ אליעזר בר שילא דתני מאי טעמא דר׳ אליעזר דכתיב דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדומה תמימה מישראל יקחו ולא מן העובדי כוכבים. ודחינן לא ס״ד דתנינן וכן היה ר׳ אליעזר פוסל בכל הקרבנות. וכי כל קרבנות מי כתיבא בהו קיחה. ודלמא לא פליגי רבנן על ר׳ אליעזר

ה) פי׳ כמרון ערך פד כתפיטי מס״כ נשם הגאונים ז״ל בפירוש עודה ע״ש. ג) נראה דל״ל ומעמא דר״א כדתני שילא דמני מ״ע דר״א וכו׳.

עין משפט נר מצוה

מ א מיי׳ פי״ח מסל׳ מיסורי ביאה סל׳ ל סמג לאוין קכא טוש״ע אה״ע סי׳ ז סעיף יא:

י ב ג ד מיי׳ פי״א מסל׳ פרה אדומה הלכה ז סמג לאוין שמו:

הגהות הב״ח

(א) רש״י ד״ה רבינא וכו׳ ולכבר רבעה לא חייש: (ב) ד״ה ומנא לא מידי אין לתקשות. נ״ב בכאלי ליגמא הוא בדף סד לקמן ובכוריות סס״ב וביבמות דף נט ע״ש: (ג) ד״ה לא פ״ד וד״ה דמשום וד״ה לא פד״א: (ד) תוס׳ ד״ה על ידי וכו׳ שאין לתלות שנתרצית:

גליון הש״ס

תוס׳ ד״ה על וכו׳ משום דשמא נתרצית לו. עי׳ לקמן דף כה ע״ב תוס׳ ד״ה אלא:

כתובות כו:

[סוטה לו: * לקמן לד וש״נ] כרי׳ תמצאו הרי יחוד פרה פ״ל פ״ל

סוטה מו.

[כל זה שייך לעיל בד״ה עודה]

[פרה פ״ג פ״ל פ״ש]